

2013/04/05 – 05/05

Megnyitó: 2013. április 4., csütörtök 19h • Vernissage: 7pm Thursday, 4th April 2013
Slaven TOLJ és Igor PAVLICA *Patrióta* c. performansza
/ Slaven TOLJ's and Igor PAVLICA's performance *Patriot*

Lighting out for the Territories

Kiállító művészek / Exhibiting artists:

Rene BACHRACH KRIŠTOFIĆ • Igor GRUBIĆ • Igor KUDUZ • Damir OČKO
Igor PAVLICA • Renata POLJAK • Jasenko RASOL • Slaven TOLJ • Vlasta ŽANIĆ

Kurátor / Curator:

Leila TOPIĆ

Állóképek Damir Očko: *Fiú a varázskürttel* című videójából
/ Videostill from Damir Očko's *The Boy with a Magic Horn*

A kiállítás a zágrábi Kortárs Művészeti Múzeummal (MSU) együttműködésben jön létre.
/ The exhibition is produced in collaboration with the Museum of Contemporary Art (MSU), Zagreb.

Trafó Kortárs Művészetek Háza, Trafó Galéria
1094 Budapest, Liliom utca 41.
tel/fax: +36 1 456 2044, fax: +36 1 456 2050
gallery@trafo.hu, www.trafo.hu
Nyitva: keddtől vasárnapig 16-19h, előadási napokon 16-22h

trafo
galéria

nka
Nemzeti Kulturális Alap

MUSEUM OF
CONTEMPORARY
ART
ZAGREB
MUZEJ
SUVRERENE UMETNOSTI

Horvát Nagykövetség
Croatian Embassy

KK
KÁLI KÖVEK

A viharos kilencvenes és a kijózanító kétezres években a kultúra Kelet-Európában főként a nemzeti reprezentációk csatateréként szolgált. Ez a szituáció pedig főként olyan művek létrejöttének kedvezett, amik a politikai és társadalmi status quot kérdőjelezték meg, és problematizálták. Ezzel párhuzamosan a művész identitása is kibővült, kiszélesedett, mivel mára magába foglal olyan szerepköröket is, mint a történész, kutató, teoretikus, vagy kritikus. A kiállítás azokat a változásokat vizsgálja, amik ebben a folyamatban játszódnak le, olyan művek segítségével, amik ún. apró gesztusok segítségével beszélnek a jelenről. Ezek a gesztusok a kifejezés olyan egyszerű és minimalista modelljeiként értelmezhetők leginkább, amik elkerülik a látványosság, és a spektakularitás tűnékenységét. A kilenc horvát alkotó pozícióján keresztül a kiállítás bemutatja, miként lehet túllépni a fizikai, földrajzi, mentális határokat, amik igazából nem is demarkációs vonalak már többé, hanem az új művészeti identitások artikulációjának terei.

During the tempestuous nineties and sobering 2000s, in the Eastern European region culture was mostly perceived as a battlefield for representation of national identities. This situation favored the creation of artworks which problematize the social and the political status quo. Parallel to this the horizon of the artist's identity has gradually widened, encompassing the roles of a historian, researcher, analyst, compiler, theoretician, and critic. The exhibition is surveying the changes in this process, so it focuses on presenting works which speak of the present moment through so-called small gestures. These gestures should be understood as a metaphor of simple and minimal models of expression that avoid transient spectacularity. Through the emerging and established positions of the nine authors from Croatia, the exhibition enables the development of overcoming the imposed boundaries, whether physical, geographic or mental, which are not division lines anymore, but on the contrary: spaces of articulation of new possibilities of positioning artistic identities.

Lighting out for the Territories

– kurátori statement –

A *Lighting out for the Territories*¹ projekt célja felmutatni azt, amit a Berlinben és Helsinkiben aktív kurátor Mika Hanulla a „kis gesztusok politikájának”² nevez. Céлом az, hogy olyan műveket mutassak be, amik mindennapi tapasztalatainkra reflektálnak, és melyek kihívást jelentenek saját önmeghatározásunk szempontjából; Kik vagyunk? Hol vagyunk? Miért vagyunk mi itt? A „mi” szót okkal használom, mivel nem az a szándékom, hogy egy át-fogó képet alakítsak ki a horvát kortárs képzőművészeti színtérről, hanem hogy megtaláljak egy közös nevezőt, és hogy megelőzzem a Másik eltárgyasítását.

Hogy miért csinálom ezt? A *Lighting out for the Territories* című projekttel paradigmát szeretnék váltani. Egy olyan típusú művészet mellett szeretném letenni a voksom, amely nem választ el „minket”, „tőlük”. Céloom, hogy egy olyan projektet hozzak létre, amely túllép a határokon. Ennek eredményeként olyan alternatívákat keresek, melyek ellenállnak a kelet-európai társadalmi, kulturális és gazdasági szegmensekben egyaránt jelenlévő ’átmenetiség’ domináns paradigmájának, és hogy szembe szálljak a „periféria” fogalmával, ami tipikusan nyugati perspektívából világitja meg a dolgokat.

Azt hiszem tehát, hogy a kulturális határvonalak porózusak és kétértelműek,

Lighting out for the Territories

– curatorial statement –

“You’re driving and it’s dark and it’s raining. And you’re on the edge of the city and you’ve been driving all night.

And you took a turn back there but now you’re not sure it was the right turn.

But somehow it looks familiar so you just keep driving.

Hello. Excuse me.

Can you tell me where I am?

You’ve been on this road before.

You can read the signs.

You can feel your way.

You can do this in your sleep.”

Laurie Anderson

*Lightning out for the Territories*¹ is a project which aims to show what Mika Hanulla, Berlin/Helsinki based curator calls “the politics of small gestures”.² My aim is to present works of art that reflect our everyday experience, works of art that challenge our ways of understanding and expressing who we are, where we are, and the way we are. I am using the word “our” for a good reason, since my intention is not to offer an overview of the Croatian art scene but rather to find common denominator which reflect present moment and to pre-empt the turning of the Other into an object.

Why I’m doing this?

With *Lighting out for the Territories* I want to achieve a change of paradigm.

csakúgy, mint az identitások, a kulturális identitás pedig a fúzió-felé tart. Az igaz, hogy súlyos nehézségek adódnak, mikor kulturális tartalmakat próbálunk lefordítani egy másik kulturális kontextusba, de precízen az a művészi aktivitás értelme, hogy a toleranciát hirdesse és a kulturális különbségeket támogassa, különösen a globalizáció korában.

Végül, a művészek azon új generációja, akiket bemutatok, olyan stratégiákat alkalmaznak, amely a fősodor, a mainstream ellenében kínálnak alternatívát, elég helyet hagyva az egyet nem értésnek. Ennek a hozzáállásnak az önreflektivitás, és a hozzáférhetőség áll a középpontjában.

Leila Topić

Igor Grubić: Piszkos arcú angyalok / Angels with Dirty Faces, 2007

I will argue for an art that is not a tool for high-brow cultural politics seeking to define or/and separate “us” from “them”. My aim is to present the project that goes beyond the borders. As a result I will look for alternatives to providing resistance to dominant paradigm of “transition” which is now in effect in all social, cultural and economic spheres in Eastern Europe and to challenge the notion of periphery, typical for the western point of view.

Thus, I believe that cultural boundaries are porous and ambiguous, just like identities, and that cultural identities tend towards fusion and permeation. It is true that serious difficulties appear in translating any content from one culture into another, but it is precisely the purpose of artistic activity to promote tolerance, while fostering cultural differences, never more so than in the era of globalisation.

Finally, the new generation of artists, which I would like to present, articulate strategies that go against the mainstream, leaving enough room for what can be defined as reasonable disagreement. The core elements of this approach are availability, accessibility and self-reflection.

Leila Topić

¹ „De azt hiszem, mégiscsak el kell lépnem nemsokára az indián föld felé (...I got to light out for the Territory...), mert Sally néni adoptálni akar, és meg akar civilizálni, abból pedig már elegendem volt, és ki nem állom.” Mark Twain Huckleberry Finn-jének híres záró sora, valamint utalás Laurie Anderson egy dalának címére, mely az ismeretlen ismerősségéről szól.

/ “But I reckon I got to light out for the Territory ahead of the rest, because Aunt Sally she’s going to adopt me and sivilize me, and I can’t stand it. I been there before.” – The famous last sentence of Mark Twain’s Huckleberry Finn, but also the title of Laurie Anderson’s song on the familiarity of the unknown.

² Mika Hannula: “The politics of small gesture – Chances and Challenges for Contemporary Art” (Isztanbul, Törökország: Art-ist organization, December, 2006).

/ Mika Hannula: “The politics of small gesture – Chances and Challenges for Contemporary Art” (Istanbul, Turkey: Art-ist organization, December, 2006).